

СЕГМЕНТИ ОД ВРЕМЕТО И ЛИЧНОСТА

Предадени юреку говорош на личната душевност

Во Уметничката галерија во Куманово во октомври/ноември месец се отвори првата самостојна изложба на Марина Цветанова-Мартиновска. Родена е 1977 г. во Куманово. Дипломирала 2000 година на ФЛУ-вајарство, каде во моментов е на постдипломски студии.

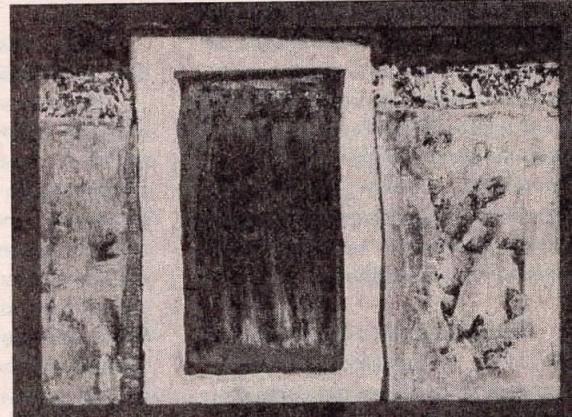
Сликите на Марина ни ја откриваат силната палета од бои и колорит кој ерутпира од силината на емоциите и импресиите пренесени на платното. Покрај бојата тука се наоѓа и линијата со помош на која Марина ги напластвува различните простори и рамнини една преку друга, создавајќи смели и живи геометризирани сликарски решенија. Во тој сегмент од нејзиното сликарство Марина, по природа доста тивка и мирна, ја открива возбудата која тлее во нејзиното уметничко битие. Возбудата произлезена од животот, емоциите, соништата, времето. Возбудата на уметничкото создавање. Низ преплетувањето на бојата и линијата се огледува душевноста на Марина која во тој момент говори за среќа и исполнетост. Силните и живи жолти, црвени, сини и зелени тонови не можат да укажат на ништо друго освен на убавина, копнените, тежните да се пронајде светлината, самопортретирањето. По тој наплив на колоритни информации, посетителот на изложбата во втората сала се соочува со слики лирични, нежни и сензи-

билни. Пригушени во информациите што ги даваат, во визуелната сензација која не го надразнува окото толку силно, посетителот може да почувствува елегична и

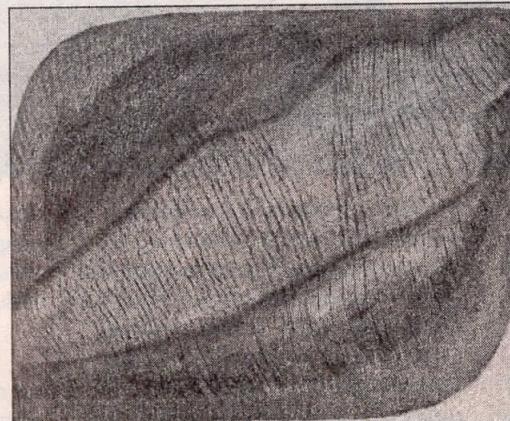
носталгична нота.
Симболот на домот
предаден преку
чергиче, везот,
битовиот мотив... Во
овој дел од излож-
бата душевната
ерупција се стишувала,
покажувајќи ја
романтичната страна
на авторката.

Формата се смирува, линијата преога во површина. Тука се огледува нејзината окупираност со светлината, кружното, конечно-то/бесконечното кое таа го обработува преку скулптурите од дипломската работа.

Одненадеж силната страсти и енергија заробени во површините, линиите и боите се трансформира во себепонирање. Позади прашањата за и околу времето и светлината се насира човечката силуeta, затемнета, поставена само како симбол, како знак. Низ јадрото е име на една од изложените слики. Низ јадрото на што. Човечката душа? Постоењето на таа човеко-

етапа е соочувањето со завршена-
та слика кога авторот одлучува за
нејзината судбина. Дали е добра,
уште некој потег ли фали? Трета-
та етапа е храброста да се изложи

лика силуета, затемнета во позадината, покажува на прашањата кои се појавуваат во главата на творецот. Можеби токму вака таа навистина ги решава проблемите соочувајќи се со нив низ неколкуте етапи. Првата етапа е пренесувањето на платно и процесот на формирање на сликата. Втората

пред јавноста. Зашто, познавајќи ја авторката таа во тој момент не изложува слики, боја и форма. Таа се изложува себе си. Во моменти кога е потиштена, тажна или весела. Кога е во недоумица. Нејзината изложба е успешна не само затоа што добро ја завршила сликарската работа, затоа што е потребна храброст да се застане пред сите тие слики и да се признае - ова сумјас. За оние што ќе проникнат низ сликите, се разбира.

Задачата на критичарот или историчарот не е само да ја забележи и опише изложбата што ја видел. Треба и да ја одгатне. Да го одгатне светот кој уметникот преку симболи ѝ го предава на јавноста. Да одгатне дали и како асоцијативните форми кои Марина ги представува се поврзани со нејзината психифизичка состојба. Да одгатне дали можеби љубовната болка или среќа е таа која ја натерала да проговори преку четката. Или пак да утврди во кој степен целата сегашност и опкружување се вградени таму некаде, со помош на потезите. Да се класифицира и да се подреди е во ред. Да се покрие со теорија и зборови, исто така. Но се поставува прашањето дали добро се познава уметникот за да може да се пресуди доволно добро за неговите намери. Прашање за еден нов текст.

Нада ПЕШЕВА